

den ærede Minister, hvem af dem der vilde oplyse mig derom, idet han meente, at jeg allerede af selve Ordene kunde faae det ønskede Svar. Da der stod: „til Folkehøjskoler og Læreres Forsyning med Læremidler“, ansaae han det for en Selsfølge, at Bevillingen deels skal anvendes til Skoler deels til Lærere, men man kan jo godt forsyne Lærere med Læremidler, uden derfor at give dem til deres private Gte. De kunne jo godt gives til vedkommende Skoler eller vedkommende Communer, uden at derfor Lærerne selv faae dem til deres Naadighed. De Lærere, som der her er Tale om, er, som det er oplyst i Anmærkninger til Finantsloven, „Skolelærere omkring i Landet, der ved Aftenkole eller Foredrag virke for gavnlige Kundskabers Udbredelse“. Understøttelsen kan da ganske vist ydes til dem som private Mænd, men det kan ogsaa være til vedkommende Commune, og det er navnlig dette Sidste, som jeg vilde anfæ for ønskeligt, især naar der fra vedkommende Commune tillige blev givet et Tilskud til Anskaffelsen.

Dinesen: Jeg vil blot med Hensyn til Affattelsen af denne Post sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), at vi have tænkt os, at, hvor der var Tale om at understøtte Lærere med Læremidler, var det Skolelærere omkring paa Landet; men der kunde ikke være Tale om at knytte Understøttelsen til Andre end til Personen, thi naar saa Personen blev flyttet bort, var det jo ikke vist, at der kom en Person efter ham, som kunde undervise i den Retning, som han havde undervist i. Naar vi paa

den anden Side have brugt Udtrykket Folkehøjskoler, knytte vi derved Gaven til Skolen og ikke til Læreren, thi selv om Læreren end ffister, maa Skolen dog ligesuldt forudsættes at være tilstede og ligesuldt forudsættes at arbejde i den samme Retning. Maa jeg maafee med det Samme, jeg har Ordet, udtale mig om Anvendelsen af de 6,600 Rd. til fattige, begavede Elever ved Folkehøjskoler. Udvalget har i sin Betænkning udtalt sig om, hvorvidt man, naar Talen var om Fordelingen af disse Penge, skulde knytte dertil som en Betingelse for at kunne faae Penge, at Eleverne havde taget Ophold paa Folkehøjskolen. Udvalget har ikke troet at kunne gjøre dette til en Betingelse, idet de fattige unge Mennesker, som ville paa Folkehøjskolen, isorveten maae sikkre sig Penge; forinden de kunne reise til Skolen, og idet man har meent, at der nok kunde træffes Forholdsregler, der sikkrede, at disse Penge virkelig anvendtes paa Folkehøjskolen.

Høgsbro: Jeg takker det ærede Medlem for hans Oplysninger; men det forekommer mig dog, at, fordi det paa et enkelt Sted kunde være rigtigt at give disse Midler til selve Skolelærerne, kunde man meget vel paa andre Steder, endog fortrinnsviis, give dem til Communerne, hvor disse selv gave noget Tilskud dertil; thi det er ganske vist, at man derved vilde faae større Sikkerhed for at de anvendes mere frugtbringende; og Communerne, som havde saadanne Apparater, vilde da tillige ved Valget af den næste Lærer kunne tage Hensyn til, om han vilde kunne bruge dem.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 43 af Udvalget (Bet. Nr. 66):

Universitetet. Udg. 7. (Videnskabelige Formaalets Fremme).

Summen 11,124 Rd. nedsættes med 624 Rd.

vedtoges med 85 Stemmer mod 1.

2) Forslag under Nr. 44 af Ministeren (Bet. Nr. 68):

Universitetet. Udg. 10 a. 2. (Kirkegaardsmuur).

Summen 7,526 Rd. 72 ø. forhøies med 1,300 Rd.

forkastedes med 68. Stemmer mod 7.